

Jeg føle mig temmelig rolig for, at Regeringen, Statskassen, Lovbæsenet, vilde finde, at Omstændighederne talte for, at Loven blev mig eftergivet, dersom der ellers skulde være Tale om nogen saadan. Men dersom jeg derimod ligeledes som Brygger i en Kobbsad var Formand for en Oppositionsklub, vilde jeg ikke føle mig nær saa rolig; jeg veed ikke, hvorvidt saa „Omstændighederne i øvrigt“ vilde tale for at eftergive mig de Bøder, som jeg eller mine Folk ved mindre Forsælsler kunde have forskyldt. Det er i det hele taget en egen Maade at skrive Love paa, ikke at sige i Loven, hvad der skal ske, ikke at give Regler for, hvorledes der skal forholdes i det ene og i det andet Tilfælde, men at lade det bero paa Administrationens Skøn og Vilkaarlighed. Vi havde forleden en Lov om et andet Gælle, der gik noget i samme Retning, hvad jeg udtalte mig om. Jeg skal ikke komme tilbage derpaa, men her er det i Virkeligheden saaledes, at naar der ikke er Tale om ligefrem Svig, kan Lovbæsenet, der jo er afhængigt af Regeringen og naturligvis faar sine Vint deraf, eftergive saadanne Bøder, saasnart det findes, at Omstændighederne tale derfor — hvilkse Omstændigheder er der ikke Tale om — og dersom det findes, at Omstændighederne ikke tale derfor, eftergives det dem ikke. Det er en ganske ejendommelig Maade at skrive Love paa, men jeg kan godt forstå, at naar man er inde paa, hvad det ærede Flertal nu er inde paa, at lovgive paa den Maade, kan det være rigtigt at indrette Lovene saaledes, at man ganske i Følge Loven kan skaane sine Venner og ramme sine Fjender, naar man vil. Jeg vil næppe behøve at tilføje, at af de Grunde, jeg har nævnt, foruden af mange andre, der ere udviklede af ærede Medlemmer før mig, er det mig ganske umuligt at give Lovforslaget min Stemme.

Bjerre: Jeg kan fatte mig ganske kort, navnlig efter at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har talt saa ubforlig, som han har gjort. Jeg anser det Lovforslag, der foreligger, for et meget vilkaarligt Forslag, for et Forslag, der griber ind i Folks private Bedrift paa en yderst vilkaarlig Maade. Det er næsten, som om man kunde tænke sig, at det var i Rusland, at en saadan Lov blev givet, og ikke i Danmark. Efter § 11 skal man saaledes ikke have Lov til at blande Varer sammen. Naar man først skal ind paa den Slags Indgriben, er man inde paa en Vej, hvor man ikke veed, hvor man skal begynde, og hvor man skal ende. Og der er andre

Paragraffer, der gaa i samme Retning. Blot det, at man i den Grad griber ind i Folks private Bedrift, er for mig nok til at sige, at en saadan Lov kunne vi ikke være bekendte at give her fra Tinget. Her i Tinget skulle vi holde paa den personlige Frihed, men saa kunne vi ikke være med til at give Ministeriet en saadan fuldstændig Enevælde over en Del af vore Medborgere, som der her er Tale om (A. Sørensen: Margarineloven!). Det ærede Medlem afbrød mig med at sige Margarineloven, men det er ikke i nogen Henseende noget tilsvarende. Det er ikke en Gang afgjort, at det vil lykkes at klare alle Sker ved disse Indgreb, og ved Margarineloven, som nu blev nævnt, lykkedes det jo ikke fuldstændig, thi det viste sig, at man kunde købe Salt og Karve og blande det sammen med Margarinet og derved faa et Produkt, der var saa godt, som man kunde ønske sig det. Saaledes vil man vel ogsaa, naar denne Lov er vedtaget, kunne købe Statterit Öl og samtidig den fornødne Snaps og blande det i Beværtninger og i Hjemmet og drikke Blandingen der, thi saa vidt er det dog ikke kommet endnu, at man ikke maa blande i sin egen Stue eller paa Beværtninger. Hvorvidt man vil komme i den Retning, tør jeg ikke sige. Hvad den finansielle Side angaar, hørte vi nu af den ærede Finansminister, at der skulde blive et Par Millioner Nedgang. Ja, ingen kan jo sige, hvor megen Nedgang der vil blive, eller om der overhovedet vil blive Nedgang; det er aldeles vilkaarligt. Lovforslaget hæver aldeles ud i det blaa, vi vide ikke noget om, hvorledes det vil gaa. Det kan være, at der ikke vil komme ret meget Öl ind under Loven, og det kan være, at der vil komme meget ind derunder. Den ærede Finansminister siger, at der i Kjøbenhavn og Omegn ikke er brugt mere end 10,000 Tønder overgæret Öl af de Arter, der kunde komme ind under Loven. Jeg veed ikke, om det Tal passer, men selv om det passer, bliver der i hele det øvrige Land mulig 3—4 Gange saa meget, men hvor meget af det Öl, der kommer ind under Loven veed jeg ikke; at der ad den Vej vil indkomme 1 eller vel 2 Millioner Kroner er temmelig klart. Naar den ærede Minister fremdeles regnede, at der ikke bliver produceret mere end 600,000 Tønder Bajeriskøl nu, er det fuldstændig hen i det blaa, maaske er der brugt 800,000 i det sidste Aar, det vide vi slet ikke noget om. Det kan være, at det kan give ikke saa lidt Oerstud, men det kan ogsaa være, at det kan give Understud, og det er ikke nogen Dyd ved Loven, at det saaledes spæver i det blaa. Den ærede